

llès, però no té res a veure amb línies ni camins, sinó amb menes de terreny; i hi ha tres definicions contradictòries entre elles (alhora amb aigua i mancats d'aigua): també costa doncs de creure que vagi amb el cast. *sediento*, com suposa *AlcM*: sembla que es tracti d'interpretacions suposades i sense valor, de gent poc informada (potser un NL com la *seda* pirinenca?)

Seda, V *ceda* (CÈDULA) *Sedà* (?), V. *seda* *Sedadura*, V. «cedar» *Sedaure*, *sedal*, *sedalt*, *sedalina*, V. *seda* *Sedant*, V. *seure* (i *seda*?) *Sedar*, V. «cedar» *Sedàs*, *sedassaire*, *sedassar*, *sedasseig*, *sedassejar*, *sedasser*, *sedasseria*, *sedasset*, *sedassot*, V. *seda* *Sedattu*, V. *seure* *Sede*, V. *seu* f. *Sedec*, *sedega*, *sedegant*, *sedegar*, *sedegós*, *sedeguera*, *sedejador*, *sedejant*, *sedejar*, V. *set* f. *Sedejar*, *sedene*, V. *seda* *Sedent*, V. *seure*; cast. per 'assedegat' *Sedentari*, *sedentariisme*, V. *seure* *Sedeny*, *seder*, *sedera*, *sederia*, *sederol*, V. *seda* *Sedició*, *sediciós*, V. *trànsit*

+ *Se-dient*, neologisme que no sé si dec proposar per 'el qui pretén o ostenta de ser una cosa sense tenir dret a fer-ho', ll. *se dicens*, -tus: de fet fa gran falta com a equivalent dels angl. *self-styled*, fr. *soi-disant*, it. *sedicente*, al. *selgenannt*, *angeblich*, cast. *llamado*; no s'usa i potser s'usarà un dia, per bé que en cat sigui menys còmode que en francès: mentrestant en català sovint és molt preferible usar *el titulat* ---, millor que *l'anomenat* ---

Sedilla, *sediment*, *sedimentar*, -tació, -tari, *sedimentós*, V. *seure*

Sedó NL segarrenc: galdosos «indicis» els que veu *AlcM*!: precisament el fet constant de la forma medieval *Sadaó* acaba de confirmar la impossibilitat fonètica de l'ètimon SEDATIONE (on avui s'hauria perdut la -D-, i en el S. XII hi restaria la -TI-); probablement un *SATABONE pre-romà, cf SA(1)TABI > *Xàtiva* *Sedoll*, V. *sadoll* *Sedolla*, V. *seda* *Sedor*, V. *seda* *Sedorn*, V. *sadorn* *Sedós*, *sedositat*, V. *seda* *Sedució*, *seductiu*, *seductor*, *seduir*, V. *dur* v. *Sèdula*, V. *cèdula* *Sedulia*, V. *sajolida* *Seent*, *seer*, V. *seure* *Sefalcar*, V. *safalcar* (FALÇ) *Sefarós*, V. *safarós* *Sefolcar*, V. *safalcar* (FALÇ) *Sega*, V. *segar*, com a «malnom» de l'arengada s'havia d'escriure amb *c*, perquè les arengades a diferència de les sardines s'expenen ja sense la ganya, i el cap. sense ulls *Segabosses*, *segada*, *segadell*, *segadera*, *segadis*, -issa, *segador*, -dora, -dura, *segare*, V. *segar* *Sègal*, grafia falsa per *sèguel* 'sègol' *Segalar*, V. *sègol* + *Segalissa*, -issa, V. *regalissa*

SEGALL, SEGALLA, 'boc o cabra joves, entre un i dos anys', mot dels Pirineus, o difós des d'allà, comú al català amb l'arag., el gascò, el sard i el basc, d'origen incert; no podem descartar del tot que sigui d'origen pre-romà, però si està emparentat, com sembla, amb el basc *segail*, *sekail*, 'magre, escardalenc, esvelt, airós', amb el sentit d'animal flac, magristó', s'haurà de suposar que és un mot d'origen romànic, alterat fonèticament pel basc, i propagat després per pastors de parlar basc o mig basc, car aqueix adjectiu sembla ser

un manlleu del bearn. *secalb*, cat. *secall* 'persona secaridina, esprimatxada'. □ 1ª doc : 1398.

Aquest any en el *Llibre de Values* de CastPna. figura l'«item 170 cabeces de cabres, ab *sega*<l>ls» (comunicació del mestre Sánchez Gozalbo); de nou allí «420 caps, en los quals, segons relació del dit pastor, havia 170 primals e 150 *segals*» a. 1443 (BSCC VII, 244); a Eiv., en un reglament de les carnisseries: «ningun venedor de carn no puga excedir ---; de un *segay* de un any: una lliura, 15 sous; de dos anys: dos lliures, 10 sous; --- y los cabrits, a 17 sous» a. 1655 (BSAI, v, 179a).

L'extensió, accs, dates, matisos del mot, i el problema etimològic, van ser exposats i ventilats tan a fons i extensament en l'article SEGALLO, -A, del DCEC/DECH (v, 187-190), que més val remetre-hi. Els col·legues més savis que hi havien intervingut (en part amb tesis oposades), després d'aquest treball s'hi han declarat essencialment d'acord: MLWagner (RFgn LXIX, 416-420); Mitxelena, que hi feia parcial objecció (BSVAP XIII, 496), a causa de la sonoritat de la velar, l'accepta en *Fo Hist Vca*, p. 233, amb lleu reserva, i ell mateix, en ajuntar-lo amb les alternances *sabai/sapai*, *abatz/apatz*, *ekhordu/egordi*, *pakatu/pagatu*, -tate/-dade, *zubi/zupri*, s'encarrega de desvirtuar aquell escrúpol, salvant la senilitat de GdDiego (que només *AlcM* ha pres seriosament) hi ha acord general. Addicions. a Benasc diuen *sagála* amb *a'* (1965), a Eiv.: «*sagay*: cabra joven», PzCabr.; «quina cara que faran una vegada que se l'hagin menjat i els hi diguem que *sa sagaa* era un gat: serà ferest!», JnCastelló (*Rond Eiv*, 65).

Segallosa, V. *cec* *Segaló*, V. *cigaló* (CIGALA) *Segalós*, V. *sègol*

SEGAR, del ll sÈCARE 'tallar'. □ 1ª doc : 1150

«Et agrariam per lo *segar*» a. 1150 (*InuLC*); «una jova cum 2 panes de segle et un jornal a *segada* --- in manso de Muntada un jornal a *segada* --- in manso de Chered un miger de civada --- et una jova, cum duos panes e un jornal a *segar* --- in manso de Casals un jornal a *segar*», doc. del Vallespir de 1168 (RLR III, 289). «Metem lo feyt en poder del bisbe de Saragoça --- e assignam dia --- éls que y serien; e açò faem per dues raons --- l'altra, car era en temps de *segar*, e mijant juny, e no y podiem retener la gent, tan gran basca havien d'anar, e no ls podiem aturar firén-los ne guaytan-los ---», Jaume I (*Cròn*, Ag., p. 418, § 403); «lo temps de *segar* los blats», *Lt de Contemplació* III, 117; «lo que resta en la terra, après de haver *seगत*: stipula», OPou (*ThPu*, 61).

Els infernats vivien «ab gran vent pluyg, qui *segava* com a reor» (o sigui: 'com un rasor'), en el *Cavaller Tuglat*, S. XIV (87): on veiem *segar* en una accpció que no és la corrent agrícola. És el que es veu en altres textos de llenguatge amb matis nòrdic, sobretot les *VidesR*, on repetidament es tracta de tallar o fendre el cos de persones: «Jhesuchrist --- los flagels [assots, fuets'] lo *segaren*», f° 84r2, 224.31 (trad. *flagella se-*